

Sortirà el 10 i 25 de cada mes

Nacionalistes de Poble Nou!
Propagueu aquest Periòdic

Essent nacionalista l'acció que en el nostre poble realitza la Unió, tenen el dret i el deure de cooperar-hi tots els catalans moguts per les aspiracions del Nacionalisme, qualsevolga que sia llur pensar i sentir en matèries religioses, polítiques i socials. (DECLARACIÓ DE LA VII ASSEMBLEA DE LA UNIÓ CATALANISTA).

El Poble Nou i el 11 de Setembre

Es un fet altament esperançador per a tots els nacionalistes que inlassablement malden pel desvetllament integral del sentiment nacionalista del nostre poble, les proporcions de caràcter nacional que va adquirint arreu de Catalunya la commemoració del gest heròic dels catalans de 1714 oposant-se, amb enteresa patriòtica i coratgia cruenta als dos exèrcits més poderosos de l'Europa per tal de defensar les llibertats del poble català, afirmant amb la llur resistència desesperada i l'heròica mort llur l'existència de la Nacionalitat Catalana i la voluntat dels catalans a viure llur vida sobirana i independent.

Enguany foren més les corones, més els entusiasmes, més nombros a la gernació els que acompanyà tota la diada l'estàtua del coratjós Conseller en Cap barceloní, més fermes els cants, més vibrants els visques i més extesa la cooperació que a la festa prestaven les comarques, les ciutats, viles i Ajuntaments de tot Catalunya.

La Commemoració de l'Onze de Setembre d'enguany perdé en absolut tota la significació política que tal volta tenia en part els primers anys de la seva instauració i fou essencialment una festa netament patriòtica per la que els catalans d'avui honoren la memòria dels seus avant-passats morint per la llibertat de la Pàtria i expressen el llur sentiment nacional i la llur voluntat ferma i decidida a recobrar per la justícia i la raó i emprant els mitjans i camins que calguin ço que l'heroisme dissortat dels nostres avis no pogué salvar de les crudels urpes de la força bruta, ço és, les nostres llibertats i els nostres drets imprescriptibles.

El Poble Nou, la nostra barriada qual joventut comença a vibrar al unísson amb el desvetllament patriòtic de la gent jovençana d'arreu de Catalunya, no ha prés però tota la part que calia en aquest homenatge patriòtic anyal que va acoblant poc a poc tot el poble català a l'entorn d'En Rafel de Casanova, movent per tal d'admirar el suprem sacrifici per la Pàtria i per revivir el tremp de la raça un dia lliure i avui sotmesa a afrosa esclavitut.

La «Joventut Nacionalista del Ateneu» organitzà una vetllada vibrant d'entusiasme en la que col·laboraren elements d'ICÀRIA NACIONALISTA i de la «Joventut Nacionalista Icària» contribuint al escalf patriòtic de la nombrosa assistència. «L'Ateneu Democràtic Regionalista», la seva esmentada Joventut, la Escola de Poble Nou, la «Joventut Nacionalista Icària», el Pomell de Joventut «Junior», individualment i els altres Pomells col·lectivament, portaren sengles corones al peu del monument i la «Joventut Nacionalista Icària» i ICÀRIA NACIONALISTA prengueren part en la sotscripció i estigueren personal i dignament representats en l'acte inaugural de la nova llosa en la tomba on reposen a Sant Boi les despulles mortals del immortal martre de les llibertats de la nostra terra En Rafel de Casanova.

Fou doncs més important que l'any passat la cooperació del Poble Nou, però deplorem encara un nombre d'omissions que no ens expliquem en una festa purament patriòtica despullada en absolut de tot caire partidista.

El «Centre Republicà Democràtic Federalista», que tan bona feina catalana porta a cap i el seu Grup de Declamació «Foc Nou» quals vetllades són enaltidores del nostre teatre, no poden mancar un altre any en aquest homenatge exterioritzant l'amor llur a la llibertat i a la Pàtria oprimida.

«L'Agrupació Excursionista Júpiter», enaltidora del nostre verb i de la nostra cultura i admiradora de les bel·leses pregones del nostre terror i del amor patri, des de les columnes del seu portaveu no pot deixar de concórrer al costat de moltes agrupacions excursionistes que ja ho fan al homenatge patriòtic sense incorrer en greu pecat d'omissió als seus sentiments i pública i continuament expressats.

El «Club Deportivo Júpiter», un dels primers en adoptar la nostra formosa parla oficialment i que defensa un escut tan pregonament suggestiu per tot ferm nacionalista, te de fer costat l'any vinent al potent i catalaníssim «F. C. Barcelona» anyalment homenatjador del nostre plorat Conceller en Cap.

El «Centre Moral», qual Joventut fou la restauradora de la sardana en la nostra barriada i quals elements directius tan pregonament senten l'amor a la Pàtria nostrada tenen el deure de fer pública ostentació dels seus arborats sentiments patriòtics concórrer al patriòtic homenatge.

El «Foment de la Sardana de Poble Nou», no pot tampoc seguir l'exemple de molts dels seus similars en ometre en aital diada l'homenatge degut als catalans morts per la Pàtria.

Servilisme incondicional

S'alcen arreu de Catalunya d'un temps ençà, veus de protesta en contra de la nova ofensiva de que hem sigut objecte, ofensiva que es prolonga constantment degut a que trova ressò en un grapat de renegats, fills de la terra catalana.

Moltes de mares, ho hem vist en manta ocasió, pareixen fills formats en llurs entranyes que quan es troven en l'edat de pensar, en lloc de venerar la santa dona qu'els hi ha donada la vida, la menyspreen i la befen, escopint-li en el rostre.

No es d'estranyar doncs, que la Terra Mare hagi infantats monstres que sàpiguen trepitjar-la i que recullin tot quant pugui ferir-la, arrastrant-se als peus de l'intrús que els afalaga...

La C. d'A. P. de la Lliga Regionalista, en donar efectivitat al programa intervencionista, ha cregut convenient que qualche vegada, els seus homes col·laboressin en el Govern de l'Estat al costat de polítics que han fet el sort o el desentès, quan s'els ha parlat de les aspiracions del Poble Català, arriant com a màxim, si hi ha hagut un moment en que s'en han volgut ocupar, a oferir-nos unes delegacions raquítiques, desvirtuades per un excés de lligams que ridicularitzaven lligítimes peticions.

Parlant amb franquesa i mirant les coses sense passió, hem de convenir que quan això ha succeït—el prestament d'una col·laboració—ha estat sempre en mires de treure'n quelcom profitós en bé de Catalunya.

La primera vegada, per donar a entendre a Espanya, que en el nostre pit no hi tenia estada l'odi, i, hem de confessar, que, com a resultat, s'en conquerí el respecte a totes les nostres coses.

Despres, l'afer del Banc de Barcelona, els aranzels... mes tard, la qüestió de les Notaries.

Dissortadament per nosaltres, el balanç, la liquidació final, ha estat desastrosa, contraproduent, degut a dues raons: Per

l'exagerada bona fé dels uns i per la malcontinguda ambició dels altres, d'aquells que pidolen el favor oficial...

I hem vist com, en una sola ventada aixecada amb fúria pels que furguen per sota mà empenyent als que es venen la dignitat per un títol, per una condecoració, ens han enderrocant en un instant el castell d'il·lusions aixecat bellament damunt la plataforma de la nostra fantasia; i, amb la mateixa tranquil·litat que's mengen un plat de sopes, han derogat el decret establert l'Autonomia Universitària, han fet l'orni davant les peticions del Notariat català i pretenen arrepassar-nos barroerament, el patronatge d'unes escoles construïdes amb el llegat fet per un patrici català, a la Ciutat de Barcelona.

Tot de cop i volta, com aquell qui diu sens deixar-nos respirar.

I no és que l'ofensiva hagi partit del d'allà, no; s'ha iniciat allà dalt, sí, més per els d'aquí amb la qüestió candent dels telèfons de la xarxa urbana de Barcelona.

Podem tenir la certesa que l'enemic constant, no s'hauria pas atrevit tan aviat ni tan descaradament a atacar i desfer lo que s'havia conseguit.

Si dintre a casa nostra mateix, s'hi cova la traïdoria, és natural que s'en aprofitin!

Si hi ha qui els hi ofereix un *servilisme incondicional*, és llògic que l'utilitzin!, tota vegada que equival a una posició guanyada dintre les nostres files.

No els coneixeu? Son aquells que, com els cans, a cada fuetada que reben s'ajupen a llepar els peus de l'amo en senyal de humillació.

Son aquells que arreconen la parla llur, per entronitzar-ne una d'altra; aquells que més remenen la qua quan ens visita alguna *alta personalitat*; que més criden quan gent forastera ens visita, al donar-los la benvinguda en català.

Son aquells renegats de que parlava en començar, fills de la terra catalana, que befen la mare llur escupint-li en el rostre, que trepitgen i procuren ferir a la Terra Mare, arrastrant-se als peus de l'intrús que els afalaga... A. FORCADES RIERA

El «Grup de Declamació» i la «Secció d'Esbarjo» del Ateneu deuen juntar-se amb llurs germanes i Entitat mare per a fer l'any vinent més densa i més unànima la cooperació del Poble Nou a l'homenatge fervent de Barcelona i de tot Catalunya.

No volem assenyalar altres Entitats, malgrat l'exemple nombros de germanats, gremis i agrupacions professionals obreres i particulars que ja concórrer a l'homenatge però si que direm a totes elles en general, que fóra formós assolir que totes les Entitats del Poble Nou sigui quin sigui llur pensar, actuació o finalitat sentint-se pregonament catalanes anessin l'any vinent a retre homenatge als nostres avant-passats digníssims, considerant com un deure, un orgull i una pregona satisfacció el pendre part en una festa que tan alt posa els nostres sentiments de gratitud, llibertat i Pàtria.

¿Ja sou de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana?